

KŘÍŽOVÁ CESTA

za duchovní uzdravení

I Ježíš je Pilátem odsouzen na smrt

*Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Když se lidé shromáždili, zeptal se jich Pilát: „Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše, anebo Ježíše, kterému říkáte Mesiáš?“ Věděl totiž, že ho vydali z nenávisti.

(Srov. Mt 27,17-18)

Byly to bolestné chvíle. Mnozí z nás také chvíle prožili a stále prožívají. Možná je zapříčinila lidská závist nebo něčí zrada. Anebo lež, která tehdy zvítězila nad pravdou. Došlo k falešným obviněním, nedorozuměním, nespravedlnosti. Bylo nám ublíženo a byli jsme poníženi. Od té doby už uplynulo hodně času. Přesto je to v nás všechno stále živé. Jakmile zavřeme oči, objeví se před námi tamti lidé a tamty události. Pamatujeme si jejich posměch, obviňující pohledy, jejich rouhavá slova. Osvobodit paměť od takových prožitků není jednoduché. Křivá obvinění a lidská závist velmi bolí. Zranění, která způsobí, jsou často hlubší než rány fyzické. Těžko se hojí a snadno se obnovují.

Díváme se na tebe, Ježíši. Stojíš teď před Pilátem a kolem je zástup, který žádá tvou smrt. Není tu žádná spravedlnost. Vytlačila ji agrese. Srdce lidí v davu ovládla nenávist a touha po krvi. Ale to je pouze začátek! Ještě hodně toho budeš muset vytrpět. Tvé utrpení však není nesmyslné. Přinese světu vykoupení. Krev a voda, které vytrysknou z tvého probodeného boku na kříži, mohou omýt naše nehojící se rány a navždy je zacelit.

Ježíši, věřím, že jedině ty můžeš uzdravit moje rozbolavělé srdce a omýt rány z minulosti. Prosím tě, abych když půjdu spolu s tebou touto křížovou cestou, měl odvalu vrátit se k osobám, místům a událostem, jež mě zranily. Možná, že to pro mě bude bolestné tak, jako je bolestná cesta na Golgotu. Věřím však, že když dojdu na vrchol této hory a stanu pod tvým křížem, budu uzdraven. Proto chci teď spolu s tebou projít touto cestou. A ty, Pane, přijď a uzdrav mne! Amen.

Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi. A nad dušemi v očištění. Maria, Matko Bolestná, oroduj za nás.

VII

Ježíš padá pod tíhou kříže podruhé

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Hospodin občerstvuje mou duši,
vede mě po správných cestách pro
svoje jméno.

(Srov. Žl 23,3)

Kolikrát v životě jsme si už slibovali, že nepadneme, že překonáme pokušení, že budeme silní. Bohužel, pády se opakují. Jak často se zpovídáme ze stejných hříchů! Snažíme se z nich povstat, ale jen učiníme několik kroků, hned padáme znovu. Jdeme vpřed, ale je to cesta pomalá a namáhavá.

Ježíš padá pod tíhou kříže už podruhé. Před ztrátou sil ho neochránila ani pomoc Šimona z Kyrény, ani utěšující setkání s Matkou, ani otření tváře Veroníčinou rouškou. Tíha kříže, denní žár, nerovnosti cesty – to všechno vede k dalšímu bolestnému pádu. Tento pád však nesmaže hodnotu ničeho z toho, co se událo před ním. Dobro, které se uskutečnilo prostřednictvím Šimona, Marie nebo Veroniky bylo skutečné a opravdové.

Stejně tak naše rozhodnutí změnit se k lepšímu, která jsme jednou upřímně učinili, zůstávají opravdová a jsou přijatá Bohem dokonce i v případě, že o chvíli později znovu upadneme. Nesmíme si zoufat, když opakovaně padáme, ani propadat znechucení nebo smutku a předčasně usuzovat, že už nedokážeme jít dál. Že nás Bůh opustil a že

jsme ponecháni jen sami sobě. Je to iluze a pokušení zlého ducha, který se snaží zasít do našeho srdce beznaděj a zoufalství. Uzdravení srdce je proces, který nezřídka potřebuje čas. Musíme se vrátit k mnoha bolestným prožitkům z minulosti. Připomenout si své pády i zraňující údery, které nám byly zasazeny. To může velmi bolet. Nepodléhejme znechucení. Satanovi bude záležet na tom, abychom to vzdali, přestali Boha prosit o uzdravení, upadli do deprese. Když rozjímáme toto zastavení, prosme Ježíše, aby nás osvobodil od zlého ducha smutku, znechucení a depresivních myšlenek. Tento další pád Božího Syna je pro nás pramenem uzdravující milosti, která se dotýká nejtemnějších zákoutí našich srdcí a otevírá je paprskům Božího světla.

Ježíši, který už podruhé padáš pod tíhou kříže, prosím tě, uzdrav mě ze všech stavů znechucení a sklíčenosti a osvobod' mě od depresivních myšlenek. Vlij do mého srdce oživující světlo Ducha svatého, které způsobí, že se ve mně znovu rozhoří touha žít a ožije láska, jež vede k nesmrtelnosti. Dodej mi sílu, abych nepadal pod tíhou kříže, který teď nesu, ale abych v něm zahlédl naději na spásu. Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi. A nad dušemi v očištcí. Maria, Matko Bolestná, oroduj za nás.